

רע"פ 3601/17 - אברהם טולמסוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3601/17 - א'

כבוד השופט ס' ג'ובראן
אברהם טולמסוב

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד מיום 9.4.2017 בעפ"ג
29151-12-16 שניתן על ידי כבוד השופטים: א' טל -
נשיא, ו' מרוז - סג"נ ז' בוסתן; ובקשה לעיכוב ביצוע

עו"ד בני נהרי

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (הנשיא א' טל, סגנית הנשיא ו' מרוז והשופטת ז' בוסתן) בעפ"ג 29151-12-16 מיום 9.4.2017, במסגרתו נדחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (השופטת ש' דקל נוה) בת"פ 8506-07-15 מיום 22.11.2016.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של השמדת ראיה, לפי סעיף 242 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום, המבקש שימש במועד הרלבנטי כמנהל אירועים במועדון בראשון לציון. בליל ה-1.1.2015 נפגשו באחד החדרים במועדון מספר גורמים אשר היו מסוכסכים. לאחר דין ודברים ביניהם במהלך הלילה, ירה אחד המעורבים בשני מעורבים אחרים, ולאחר מכן נמלטו כל המעורבים אל מחוץ למועדון - כפי שפורט בפסק דינו של בית המשפט המחוזי. כתוצאה מהירי נגרם מותו של אחד המעורבים. לאחר הירי,

עמוד 1

הגיע המבקש לחדר בו התרחש האירוע, אסף את תרמילי כדורי האקדח שנורו בשקית, והורה לפועל הניקיון להשליכם לפח. לאחר מכן, התקשר היורה למבקש ואמר לו לנקות את זירת האירוע על מנת להעלים ראיות מפלילות, אזי ניתק המבקש את מצלמות האבטחה והחביא את מכשיר ההקלטה. המבקש הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום. בית משפט השלום גזר עליו עונש של 12 חודשי מאסר בפועל; ו-9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

3. בערעורו לבית המשפט המחוזי גרס המבקש כי בית משפט השלום החמיר בגזירת עונשו. בין היתר, עמד המבקש על העובדה שביצע את המעשים מתוך פחד ובהלה; על כך שמכשיר ההקלטה וההקלטות שבו לא הושמדו אלא הוחבאו, ונמצאו מאוחר יותר; על העובדה שלקח אחריות על מעשיו ומנסה לחזור לחיים נורמטיביים; על המלצת שירות המבחן החיובית בעניינו; ועל העובדה שלא היה מעורב בגרימת המוות עצמו. בית המשפט המחוזי ציין כי הוא רואה עין בעין עם בית משפט השלום בנוגע לחומרת הפגיעה בערכים המוגנים, דחה את טענת המבקש לפיה ניקה את זירת האירוע כתוצאה מאיומיו של היורה בשיחת טלפון – זאת משום שניקה אותה גם לפני שיחת הטלפון, וכן דחה את טענת המבקש בנוגע לייחוס משקל נמוך לתסקיר שירות המבחן. בית המשפט המחוזי קבע כי הן מתחם הענישה והן קביעת העונש הראוי אינם מעלים כל עילה להתערבות. על יסוד האמור, בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

4. בבקשתו, חוזר המבקש על טענות שונות שהעלה בפני הערכאות הקודמות. בין היתר הוא מציין, כי היה מקום לקבוע שביצע את העבירות מתוך תחושת פחד ובהלה; כי היה מקום לקבוע שמדובר באירוע אחד ולקבוע מתחם ענישה מתאים עבורו; כי בית המשפט המחוזי לא ייחס חשיבות מספקת לנסיבותיו האישיות של המבקש – לרבות העובדה שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, שנקלע לסיטואציה בדרך מקרה, ולעובדה שלקח אחריות על המעשים; וכן כי חרף העובדה שבתסקיר האחרון שהוגש על ידי שירות המבחן ניכרה רגרסיה במצבו, המבקש התמיד בטיפול והוא עושה מאמצים כנים להוכיח שדרך הפשע אינה דרכו. על יסוד האמור, המבקש מבקש להקל בעונשו כך שלא ירצה את עונשו במאסר בפועל.

5. אין בידי לקבל את הבקשה. הלכה היא כי אין מעניקים רשות ערעור שנייה אלמלא הבקשה מעוררת סוגייה עקרונית, בעלת חשיבות כללית – משפטית או ציבורית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123 (1982)); או מעלה של שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות אותו מקרה (רע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). לא מצאתי כי המבקש מעלה כל סוגייה עקרונית החורגת מגבולות נסיבותיו האישיות, או כי קיימים שיקולי צדק ייחודיים בעניינו. זאת ועוד, הלכה היא כי אין בכוחן של טענות בעניין חומרת העונש כדי להקים עילה למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", זאת למעט מקרים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה (ראו: רע"פ 1337/17 שבירו (מור) נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (6.4.2017); רע"פ 1246/17 מטר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (12.3.2017); רע"פ 1892/16 פדילה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (16.3.2016)). לא מצאתי כי סטייה שכזו התקיימה בעניינו של המבקש. יצוין, כי טענותיו של המבקש – הן בנוגע לנסיבות ביצוע העבירה וכן בנוגע לנסיבותיו האישיות – הועלו בפני שתי הערכאות הקודמות, אשר אף אמצו את חלקן ובגין השיתו עליו עונש מתון בלבד. איני סבור כי נפל כל פגם בהכרעותיהן. על יסוד האמור, דין הבקשה להידחות.

6. סוף דבר, הבקשה נדחית. משכך, מתייתרת גם הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

ניתנה היום, י"א באייר התשע"ז (7.5.2017).

שופט

עמוד 2

